

gattets stærke Sø, hverken derved have lidt eller Grunden foran samme er uddybet. Efter nøie Overveielse af den kontrollerende Ingenieur Fibiger og mig ere vi komne til den bestemte Anskuelse, at de nye Høfder bør bygges ganske som de tre Høfder, der saagodtform ere fuldsørte, og at det ikke vil være rigtigt med Hensyn til Soliditeten at foreslaa Beparelser. Kun have vi ment, at der paa et lille Parti af den Del af Høfderne, der ligge indenfor almindelig Bandstandslinie, bør prøves en Belægning af almindelige, gode Brosten, lagte i Cement, istedetfor Granitblokke, da disse i de mere buede Profiler vanskelig lade sig ordne hensigtsmæssig, og at der istedetfor at henlægge flere Lag Betonsaffiner foran Hovedet, bør rammes en Række Pale ud paa Landgrunden, som affikeres tæt ovenover Sandets Overflade og muligvis fænte nogle enkelte Betonaffiner, hvor der er Udfigt til, at disse hurtigt kunne dækkes med Sand, da de ellers ødelægges af Rallen, naar denne sættes i Bevægelse af Bølgeslaget. Fremdeles paatænkes at opnaa en større Styrke i Stenlaget, der dækker Hovedet, ved at udfylde Mellemrummet ved Nedslagning af Gegele.

Jeg har altsaa ikke, hvad Konstruktionen og de anvendte Materialer angaar, kunnet tilraade nogen Nedfattelse i Overlaget. Derimod tro vi efterhaanden at kunne opnaa Beparelse ved en noget forandret Arbeidsmaade, idet nemlig senere Anlæg tænkes udsørte inde paa selve Forstranden, saaledes at de Vanskeligheder og det Lidspilde, som opstaar ved at arbejde i selve Brændingen, undgaas. Herved vil vel opgives 50 Fod af Landet, men dette vil formentlig ikke være af Betydning overfor, hvad derved vil indvindes i Beføstning og nøagtigere Ramning. Endvidere tro vi, at Samarbeidet kan reduceres ved at benytte Damprambukke. Det er imidlertid klart, at de Beparelser, som herved utvivlsomt ville kunne opnaas, først senere ville kunne fremtræde i Budgettet, fordi man ved de første Høfder maa tage Hensyn til, at de anlægges saaledes, at Uderenderne danne en kontinuerlig Linie med de allerede byggede, og fordi Anstiftelsen af 1 à 2 Damprambukke vil fordrø en større Udgift, hvormed Overlaget til de Høfder, der bygges næste Aar, maa belastes.

I det Overflag, som jeg udfærdigede over de tre Høfder, der ere byggede, var Længden af disse ansat til 250 Fod. Da Pladsen skulde bestemmes for disse, viste det sig imidlertid, at Forstranden i den forløbne Vinter, efter at Beregningen gjordes, var bortskaaen 40 Fod af Bredden. Herefter blev det nødvendigt at gjøre den sydligste Høfd, der støtter sig til Bøvbjergs nordligste Lerknude, 130 Fod og de to nordlige 300 Fod lange. Herved er altsaa foreløbig sparet 20 Fod af den samlede Længde. Men det maa bemærkes, at, hvad der er sparet i Længde af den sydligste Høfd, i økonomisk Henseende er betydelig mere, end hvad der er udgivet ved Forlængelsen af de to andre, da Udgiften aftager væsentlig ved Bygningen, jo længere der arbejdes indester mod Baglandet. Endvidere maa bemærkes, at, da den korte Høfd efterhaanden maa forlænges ind, efter som Landet bortskylles, indtil den opnaar samme Længde som de øvrige, vil Udgiften hertil senere kræves. Da imidlertid Kysten gennemsnitlig kun aftager 8 à 10 Fod om Aaret, vil der hengaa 21 à 17 Aar, inden hele Udgiften vil komme til Anvendelse. Dels ved denne Afkortning i den sydligste Høfd, og dels ved, at det er lykkedes os at opnaa Materialerne og Redskaberne til en forholdsvis ringe Pris, stille Beføstningerne ved hele Anlægget sig saaledes, at der sandsynligvis vil opnaas en ikke uoesentlig Beparelse dels i kontant Udlæg, til Dato anslaaet for alle tre Høfder til 20,000 Kr., og dels i besparet Materiale, ligesom der ogsaa haves adskillige Redskaber og et Arbejdsstak i Behold, der kan benyttes ved senere Arbejder. Dog vil den endelige Udgift ikke endnu med Sikkerhed kunne bestemmes, da der refterer enkelte Arbejder, som ikke kunne udsøres før til Foraaret, naar Lavvande indtræder. Dernæst skal jeg ogsaa henlede Opmærksomheden paa en Omstændighed, der har særlig Interesse og muligvis kan medføre en forøget Udgift. Som bekjendt viser der sig ofte paa Vestkysten et Fænomen, de saakaldte Indfæringer, som hidtil ikke er forklaret, og som netop nu kan have Indflydelse paa det Forsøg, der gjøres. — Ved Indfæring fortaas af Vestkystbeboerne en til ubestemt Tid indværende Abfæring i Forstranden, hvorved denne bliver betydelig smallere og undertiden ganske bortspores af Havet, saa at Klitterne staa steilt ud imod dette. Sær er paafaldende ved disse Abfæring i Kysten, at de flytte sig langsomt, men uafbrudt Nord fra Syd efter langs Kysten, efterladende bag sig en betydelig bredere Forstrand, end der var, før Fænomenet viste sig. Omtrent 1000 Alen Nord for de tre Høfder viser sig netop nu en lignende og meget stærk Indfæring. Forstranden er her indskaaen som en lille stærkt konkav Bugt, der bestandig mere og mere nærmer sig Høfderne, og Nord for denne har Forstranden igjen antaget en meget stor Brede. Det er sandsynligt, at denne Indfæring i Vinter vil naae hen til Høfderne, og det vil derfor være meget belærende at se, hvoreledes den vil virke paa disse. Selvfølgelig er vor Opmærksomhed stærkt henvendt herpaa, og den kontrollerende Ingenieur er paalagt at foretage de nødvendige Opmaalinger paa dens Vandring for at komme til bestemt Kundskab om dens Væsen, navnlig hvad angaar Dybdeforhol-